2021 SCR 1 201-208

നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധൂകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവ്വഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021 SCR 1 201-208

മുരളി

v.

പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന സ്റ്റേറ്റ്

(ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 24 / 2021)

ജനുവരി 05, 2021

[ജസ്റ്റിസ് എൻ. വി. രമണ,ജസ്റ്റിസ് സൂര്യ കാന്ത്,ജസ്റ്റിസ് അനിരുദ്ധ ബോസ്]

ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത, 1973: വകുപ്പ് 320 - വകുപ്പ് 307, 324 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം രാജിയാക്കൽ/ഒത്തുതീർക്കൽ - പ്രോസിക്യൂഷൻ കേസ്: പതിനഞ്ച് വർഷം മുമ്പ് ഒരു വോളിബോൾ മത്സരത്തിനിടെ ഇരയും യഥാർത്ഥ പ്രതികളായ 3-ഉം 5-ഉം കക്ഷികളും തമ്മിൽ വാക്കുതർക്കമുണ്ടായി- കുറച്ച് സമയത്തിന് ശേഷം, ഈ പ്രതികൾ അപ്പീൽവാദികളുമായി ചേർന്ന് ഇരയെ ഒറ്റപ്പെടുത്തി ആക്രമിച്ചു-അപ്പീൽവാദി-എം ഹോക്കി സ്റ്റിക്ക് ഉപയോഗിച്ച് ഇരയുടെ തലയ്ക്ക് അടിച്ചു-അപ്പീൽവാദി-ആർ മൂർച്ചയുള്ള ആയുധം കൊണ്ട് കഴുത്തിൽ അടിച്ച് ഇരയെ കൊല്ലാൻ ശ്രമിക്കുകയും, ഈ പ്രക്രിയയിൽ ഇരയുടെ ഇടത് കൈയും വലത് കൈയിലെ തള്ളവിരലും വിരലും അറ്റുപോവുകയും ചെയ്തു-വിചാരണക്കോടതി അപ്പീൽവാദി -എം-നെ ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 324 ഉം 341 ഉം പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, മൂന്ന് മാസം കഠിനതടവിന് ശിക്ഷിച്ചു-അപ്പീൽവാദി-ആർ-നെ ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 307 ഉം 341 ഉം പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, അഞ്ച് വർഷം കഠിനതടവിന് ശിക്ഷിച്ചു-സെഷൻസ് കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഈ ശിക്ഷാവിധിയും ശിക്ഷയും സ്ഥിരീകരിച്ചു-അപ്പീൽവാദികൾ ഈ കേസിലെ ശിക്ഷയെ ചോദ്യം ചെയ്തു. എന്നാൽ, ഒരു അപേക്ഷയിലൂടെ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ധാരണയുടെയും സമാധാനപരമായ ഒത്തുതീർപ്പിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേസ് രാജിയാക്കുന്നതിനായി ഇരയെ കക്ഷിചേർക്കാൻ അപ്പീൽവാദി ആവശ്യപ്പെട്ടു-വിധി:ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിതയിലെ വകുപ്പ് 320

പ്രകാരം ഒത്തുതീർക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 324 ഉം 307 ഉം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല എന്നതിൽ സംശയമില്ല–എങ്കിലും, സൗഹൃദപരമായ ഒത്തുതീർപ്പ് എന്ന വസ്തുത ശിക്ഷയുടെ അളവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രസക്തമായ ഘടകമാണ്–സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ ഇര കോളേജിലായിരുന്നെന്നും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഏകദേശം ഇരുപത് വയസ്സായിരുന്നുവെന്നും ഉള്ള വസ്തുത കണക്കിലെടുത്ത്, അവർക്ക് വിധിച്ച ശിക്ഷയുടെ അളവ് പുനഃപരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്–അപ്പീൽവാദികൾക്ക് മറ്റ് ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലങ്ങളോ മുൻവൈരാഗ്യമോ ഇല്ല, ഇപ്പോൾ അവർ വിവാഹിതരും കുട്ടികളുള്ളവരുമാണ്–രണ്ട് അപ്പീൽവാദികളും തങ്ങളുടെ ശിക്ഷയുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു–നിയമപരമായ ഈ നിലപാടും തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, അനുകമ്പാപൂർവമായ ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു–അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വിധിച്ച ശിക്ഷയുടെ അളവ്, അവർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച തടവുശിക്ഷയായി കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

റാം പൂജൻ *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു.പി. **(1973) 2 SCC 456,**ഈശ്വർ സിംഗ് *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം.പി. **(2008) 15 SCC 667 :2008 14 SCR 574,**റാം ലാൽ *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ജെ & കെ **(1999) 2 SCC 213 :1999 1 SCR 230,**ബൻകട്ട് *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര **(2005) 1 SCC 343,**മോഹർ സിംഗ് *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ **(2015) 11 SCC 226,**നന്ദ ഗോപാലൻ *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള **(2015) 11 SCC 137 :2015 4 SCR 563,**ശങ്കർ *v* സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര **(2019) 5 SCC 166**–ആശ്രയിച്ചു.

പരാമർശിക്കപ്പെട്ട കേസ് നിയമങ്ങൾ

(1973) 2 SCC 456	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 10
[2008] 14 SCR 574	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 10

[1999] 1 SCR 230	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12
[2004] 6 Suppl. SCR 406	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12
(2015) 11 SCC 226	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12
[2015] 4 SCR 563	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12
(2019) 5 SCC 166	പരാമർശിച്ചു	ഖണ്ഡിക 12

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരപരിധി. 2021-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 24.

മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയിലെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ കേസ് നമ്പർ 1185/2013-ലെ 01.11.2018 തീയതിയിലെ വിധിയും ഉത്തരവും സംബന്ധിച്ച്. ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 25 / 2021-ഉം ഇതോടൊപ്പമുണ്ട്.

ഹാജരായ കക്ഷികൾക്കുവേണ്ടി അഭിഭാഷകർ: ജയന്ത് മുത്ത് രാജ്, രാജ രാജേശ്വരൻ, എസ്. അഡ്വക്കേറ്റുകൾ, രാമകൃഷ്ണ റെഡ്ഡി, എ. രാജരാജൻ, കെ. പാരി വേന്ദൻ, എം. യോഗേഷ് കണ്ണ, ആദിത്യ ചാധ, ടി. ഹരീഷ് കുമാർ, രഘുനാഥ സേതുപതി, മിസ്. ഹേമലത റാവത്, ആയുഷ്മാൻ വത്സ്യായന, ദീപക് ആനന്ദ് (അഭിഭാഷകർ).

കോടതിയുടെ ഇനിപ്പറയുന്ന ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു:

<u>ഉത്തരവ്</u>

1. അനുമതി നൽകി.

2. ബന്ധപ്പെട്ട ഈ അപ്പീലുകൾ ഫയൽ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്, മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതിയുടെ 01.11.2018 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിനെതിരെയാണ്.

ഈ വിധിന്യായത്തിൽ ഹൈക്കോടതി, മുരളിയുടെ (SLP (Crl) No 10813/2019-ലെ അപ്പീൽവാദി) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ (ഐ.പി.സി. - 1860) വകുപ്പുകൾ 324, 341 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന് മൂന്ന് മാസം കഠിനതടവ് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെ, രാജവേലുവിന്റെ (SLP (Crl) 10814/2019-ലെ അപ്പീൽവാദി) വകുപ്പ് 307, 341 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റങ്ങളിൽ കുറ്റസ്ഥാപനം നടത്തുകയും അദ്ദേഹത്തിന് അഞ്ച് വർഷം കഠിനതടവ് വിധിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. പ്രോസിക്യൂഷന്റെ കേസ് സംക്ഷിപ്തമായി ഇതാണ്: 2005 ഓഗസ്റ്റ് 7-ന് ഒരു വോളിബോൾ മത്സരത്തിനിടെ സെന്തിലും കുമാറും (പ്രതി നമ്പർ 3) കൃഷ്ണനും (പ്രതി നമ്പർ 5) തമ്മിൽ വാക്കുതർക്കം ഉണ്ടായി. പരിക്കേറ്റ ഇര (സത്യ @ സത്യജ്യോതി) തന്റെ സുഹൃത്തായ സെന്തിലിനെ സഹായിക്കാൻ വരികയും കുമാറിനെയും കൃഷ്ണനെയും എതിർക്കുകയും ചെയ്തു.തുടർന്ന്, 2005 ഓഗസ്റ്റ് 9-ന് ഏകദേശം 2:30 PM-ന്, അപ്പീൽക്കാരായ രാജവേലുവും മുരളിയും (പ്രതികൾ നമ്പർ 1 ഉം 2 ഉം), മുത്തു, കുമാർ, കൃഷ്ണൻ (പ്രതികൾ നമ്പർ 3, 4, 5) എന്നിവരുമായി ചേർന്ന് ഇരയെ ഒറ്റപ്പെടുത്തി ആക്രമിച്ചു.മുരളി, ഹോക്കി സ്റ്റിക്ക് ഉപയോഗിച്ച് ഇരയുടെ തലയ്ക്ക് അടിച്ചു.രാജവേലു, ഒരു വീച്ചറവാൾ (മൂർച്ചയുള്ള ആയുധം) ഉപയോഗിച്ച് കഴുത്തിൽ അടിച്ച് കൊല്ലാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ, ഭാഗ്യവശാൽ ഇര അത് തടഞ്ഞു.ഈ പ്രക്രിയയിൽ, ഇരയുടെ ഇടത് കൈയും വലത് കൈയിലെ തള്ളവിരലും വിരലും അറ്റുപോവുകയും ചെയ്തു.ഇര രക്ഷപ്പെടുകയും സംഭവം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തായ (പി.ഡബ്ല്യു-1) റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. അഞ്ച് പേരെയും അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. ഇത് തുടർന്ന്, ഐ.പി.സി.യിലെ വകുപ്പുകളായ 147, 148, 341, 352, 323, 324, 307, 34 പ്രകാരം ക്രൈം നമ്പർ 531 / 2005 ആയി കേസ് രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ കാരണമായി.

4.ഇരയുടെ (പി.ഡബ്ല്യു-3) മൊഴിയെ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട്, അത് നിർദോഷകരവും മികച്ചതും ആണെന്ന് കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തതിന്റെ

അടിസ്ഥാനത്തിൽ, കടലൂരിലെ അസിസ്റ്റന്റ് സെഷൻസ് ജഡ്ജ്-കം-ചീഫ് ജൂഡീഷ്യൽ മജിസ്ട്രേറ്റ്, തന്റെ 28.01.2012 തീയതിയിലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ, പ്രതിയായ മുരളിയെ ഇരയെ അന്യായമായി തടഞ്ഞതിനും, അപകടകരമായ ആയുധം ഉപയോഗിച്ച് സ്വമേധയാ മുറിവേൽപ്പിച്ചതിനും കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി.വൈദ്യശാസ്ത്രപരമായ തെളിവുകളുടെയും രാജവേലുവിൽ നിന്ന് വീച്ചറവാൾ കണ്ടെടുത്തതിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, രണ്ടാമത്തെ അപ്പീൽവാദിക്ക് (രാജവേലുവിന്) ഇരയെ കൊലപ്പെടുത്താൻ വ്യക്തമായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നു എന്നും, ഇര സ്വയം പ്രതിരോധിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, കഴുത്തിൽ മാരകമായ പരിക്ക് സംഭവിക്കുകയും തൽക്ഷണം മരിക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു എന്നും വിചാരണക്കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.തൽഫലമായി,മുരളിക്ക് ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 324 പ്രകാരം മൂന്ന് മാസം കഠിനതടവും വകുപ്പ് 341 പ്രകാരം ഒരു മാസം കഠിനതടവും (രണ്ടും ഒരുമിച്ച് അനുഭവിക്കേണ്ട ശിക്ഷ) വിധിച്ചു.രാജവേലുവിന് ഐ.പി.സി. വകുപ്പ് 307 പ്രകാരം അഞ്ച് വർഷം കഠിനതടവും വകുപ്പ് 341 പ്രകാരം ഒരു മാസം കഠിനതടവും വിധിച്ചു.മുത്തു, കുമാർ, കൃഷ്ണൻ എന്നിവർക്കെതിരെ ഇര നിർദ്ദിഷ്ട ആരോപണങ്ങളൊന്നും ഉന്നയിച്ചിട്ടില്ലാത്തതിനാലും, പ്രോസിക്യൂഷൻ അവരിൽ ആയുധങ്ങളോ പരിക്കുകളോ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ലാത്തതിനാലും അവരെ കുറ്റവിമുക്തരാക്കി.

5.ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട അപ്പീൽവാദികൾ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വിധിന്യായത്തെ രണ്ട് വേദികളിൽ ചോദ്യം ചെയ്തു. ഈ രണ്ട് വേദികളും അവരുടെ ശിക്ഷാവിധി ഏകകണ്ഠമായി ശരിവെച്ചു.അഡീഷണൽ ജില്ലാ-കം-സെഷൻസ് ജഡ്ജി അവരുടെ ആദ്യ അപ്പീൽ 20.08.2013 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിലൂടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു.ഹൈക്കോടതിയിലെ അവരുടെ ക്രിമിനൽ റിവിഷൻ ഹർജിക്കും 01.11.2018 തീയതിയിലെ ഉത്തരവിലൂടെ അതേ വിധി തന്നെ സംഭവിച്ചു.

6.എന്നിട്ടും തൃപ്തരല്ലാത്ത അപ്പീൽവാദികൾ, ഹൈക്കോടതി തങ്ങളുടെ ശിക്ഷാവിധി തള്ളിയതിനെതിരെ പ്രത്യേക അനുമതിക്കായി ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും, 22.11.2019 ന് സമർപ്പിച്ച ഒരു അപേക്ഷയിലൂടെ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള പരസ്പര ധാരണയുടെയും സമാധാനപരമായ ഒത്തുതീർപ്പിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ, പരിക്കേറ്റ ഇരയെ കക്ഷിചേർക്കാനും തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഒത്തുതീർപ്പാക്കാനും അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.എങ്കിലും, ഈ കോടതി ശിക്ഷയുടെ അളവിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചുകൊണ്ട് പരിമിതമായ നോട്ടീസ് മാത്രമാണ് പുറപ്പെടുവിച്ചത്.

7.ഈ കേസിലെ രേഖകൾ വ്യക്തമാക്കുന്നത്, മുന്നു മുൻ കോടതിയുടെയും കണ്ടെത്തലുകൾ ഒരേപോലെയാണ് എന്നും അവ തെറ്റുകളില്ലാത്തതാണ് എന്നുമാണ്. നിയമപരമായ ഒരു ചോദ്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഫലപ്രദമായ ഒരു വെല്ലുവിളി ഉയർത്താൻ അപ്പീൽവാദികൾക്ക് സാധിക്കാത്തതിനാൽ, അവരുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട അഭിഭാഷകർ, തുടർന്നുള്ള സംഭവവികാസങ്ങളും സാഹചര്യങ്ങളിലുണ്ടായ മാറ്റങ്ങളും കണക്കിലെടുത്ത്, ശിക്ഷയുടെ കുറവിൽ മാത്രം ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കാൻ തങ്ങളുടെ അപേക്ഷ വളരെ മാന്യമായി പരിമിതപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

8.കക്ഷിചേർക്കലിനും ഒത്തുതീർപ്പിനുമുള്ള അപേക്ഷകൾ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ, കക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ മുതിർന്നവരുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് ഒരു സൗഹൃദപരമായ ഒത്തുതീർപ്പിൽ എത്തിച്ചേർന്നു എന്ന് വ്യക്തമാണ്.അപ്പീൽവാദികൾ തങ്ങളുടെ തെറ്റ് സമ്മതിക്കുകയും, തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കുകയും, വളരെ പക്വതയോടെ ഇരയോട് മാപ്പ് ചോദിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.പ്രത്യുപകാരമായി, ഇര ആ മാപ്പ് മാന്യമായി അംഗീകരിക്കുകയും, സംഭവം നടക്കുമ്പോൾ അപ്പീൽവാദികളുടെ ചെറുപ്പമായ പ്രായം കണക്കിലെടുത്ത് അവർക്ക് മാപ്പ് നൽകുകയും തർക്കം

ഒത്തുതീർപ്പാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.ഇര-അപേക്ഷകനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദത്തിനിടയിലും ഇതേ നിലപാട് ആവർത്തിച്ചു.

9.ക്രിമിനൽ നടപടി നിയമസംഹിത, 1973-ലെ വകുപ്പ് 320 പ്രകാരം ഒത്തുതീർപ്പാക്കാവുന്ന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ പട്ടികയിൽ ഐ.പി.സി. വകുപ്പുകളായ 324-ഉം 307-ഉം ഉൾപ്പെടുന്നില്ല എന്നതിൽ സംശയമില്ല.വകുപ്പ് 320(9) CrPC-യുടെ വ്യക്തമായ ഭാഷ പ്രകാരം, ഈ വകുപ്പിൽ അനുവദനീയമായതൊഴികെ മറ്റേതൊരു ഒത്തുതീർപ്പിനെയും നിരോധിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദികളുടെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾ ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

10.എങ്കിലും, സൗഹാർദ്ദപരമായ ഒത്തുതീർപ്പ് എന്ന വസ്തുത, ശിക്ഷയുടെ അളവ് കുറയ്ക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രസക്ത ഘടകമായി ഈ കോടതിക്ക് തോന്നുന്നു. ഏതാണ്ട് സമാനമായ സാഹചര്യങ്ങളിൽ, കക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ ഭൂതകാലം മറന്ന് സൗഹാർദ്ദപരമായി ജീവിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ, ഈ കോടതി ***റാം പൂജൻ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് യു പി [(1973) 2 SCC 456]*** എന്ന കേസിൽ ഇപ്രകാരം നിരീക്ഷിച്ചു:

> *"6. കോടതി ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ഒരേയൊരു വിഷയം, മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ, ശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ച്, പരിക്കേറ്റ പ്രോസിക്യൂഷൻ സാക്ഷികളുടെയും അപ്പീൽവാദികളുടെയും പേരിൽ ഹൈക്കോടതിയിൽ ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് അപേക്ഷ ഫയൽ ചെയ്തിരുന്നതായി ഈ കോടതി കണ്ടെത്തി. അപ്പീൽവാദികളും പരിക്കേറ്റവരും ഒരേ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവരാണെന്നും, തങ്ങളുടെ തർക്കം സൗഹാർദ്ദപരമായി പരിഹരിച്ച് സമാധാനത്തോടെ ജീവിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവെന്നും അപേക്ഷയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു. തുടർന്ന്, ഒത്തുതീർപ്പ് പരിശോധിക്കുന്നതിനായി ഹൈക്കോടതി വിഷയം വിചാരണക്കോടതിയിലേക്ക് അയച്ചു. ഒത്തുതീർപ്പ് പരിശോധിപ്പിച്ച ശേഷം, 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ 326-ാം വകുപ്പ്*

പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്തതിനാൽ, കുറ്റം ഒത്തുതീർപ്പാക്കുന്നതിനുള്ള അനുമതി നൽകാനാവില്ലെന്ന് കാണിച്ച് ഹൈക്കോടതി ഉത്തരവ് പുറപ്പെടുവിച്ചു. എങ്കിലും, ഹൈക്കോടതി 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ 34-ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിച്ചുള്ള 326-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിനുള്ള ശിക്ഷ നാല് വർഷത്തിൽ നിന്ന് രണ്ട് വർഷമായി കുറച്ചു.

7. അപ്പീൽ നിലവിലിരിക്കെ അപ്പീൽവാദികളെ ജാമ്യത്തിൽ വിട്ടിരുന്നില്ല, അവർ ഇതിനോടകം നാല് മാസത്തിലധികം കഠിനതടവ് അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറയുന്നു.ഒരേ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട കക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ തർക്കം ഒത്തുതീർപ്പാക്കിയ സാഹചര്യത്തിൽ, അപ്പീൽവാദികളെ ഇനിയും കൂടുതൽ കാലം ജയിലിൽ താമസിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു. ***അപ്പീൽവാദികൾ കുറ്റക്കാരാണെന്ന് കണ്ടെത്തിയ പ്രധാന കുറ്റം തീർച്ചയായും ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്തതാണെങ്കിലും, ഒത്തുതീർപ്പ് എന്ന വസ്തുത ശിക്ഷയുടെ അളവ് നിർണ്ണയിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കാവുന്നതാണ്.*** *1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 34-ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിച്ചുള്ള 326-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന്,അപ്പീൽവാദികൾ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച തടവുശിക്ഷയ്ക്ക് പുറമെ, ഓരോ അപ്പീൽവാദിയും 1500/- രൂപ പിഴ അടയ്ക്കുകയാണെങ്കിൽ,* ***അവർക്ക് വിധിച്ച തടവുശിക്ഷ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കാലയളവായി കുറയ്ക്കുന്നത് നീതിയുടെ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുമെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു.*** *പിഴ അടയ്ക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തിയാൽ, 1860-ലെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ 34-ാം വകുപ്പ് ചേർത്ത് വായിച്ചുള്ള 326-ാം വകുപ്പ് പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് ഓരോ അപ്പീൽവാദിയും ആകെ ഒരു വർഷം കഠിനതടവ് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും.*

പിഴയായി ലഭിക്കുന്ന തുകയിൽ നിന്ന് 2000/- രൂപ രാം സേവക്കിനും 2000/- രൂപ രാം സമുജിനും നഷ്ടപരിഹാരമായി നൽകണം. ഈ കോടതി അതിന് അനുസരിച്ച് ഉത്തരവിടുന്നു."

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

11. മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഈ കാഴ്ചപ്പാട്, ***ഈശ്വർ സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം പി [(2008) 15 SCC 667]*** ഉൾപ്പെടെയുള്ള കേസുകളിൽ ഈ കോടതി സ്ഥിരമായി പിന്തുടർന്നിട്ടുണ്ട്, അതിൽ ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു:

"13. ജേത റാം v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ [(2006) 9 SCC 255 : (2006) 2 SCC (ക്രിമിനൽ) 561], മുരുഗേശൻ v. ഗണപതി വേളാർ [(2001) 10 SCC 504 : 2003 SCC (ക്രിമിനൽ) 1032] ഇശ്വരലാൽ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് എം .പി . [(2008) 15 SCC 671 : JT (1988) 3 SC 36 (1)] എന്നീ കേസുകളിൽ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് എന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ട്, കുറ്റങ്ങൾ ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്തവയായിരുന്നിട്ടും, അപ്പീൽവാദിയായ പ്രതിക്ക് ചുമത്തിയ ശിക്ഷ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കാലയളവായി ഈ കോടതി കുറച്ചു. എന്നാൽ മഹേഷ് ചന്ദ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ [1990 Supp SCC 681 : 1991 SCC (ക്രിമിനൽ) 159 : AIR 1988 SC 2111] എന്ന കേസിൽ അത്തരമൊരു കുറ്റം ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടിരുന്നു എന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നു.

14.ഈ കോടതിയുടെ സുചിന്തിതമായ അഭിപ്രായത്തിൽ, നിയമത്തിലെ വ്യവസ്ഥകൾ അവഗണിക്കുകയും മാറ്റിവെക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട്,നിയമസംഹിതപ്രകാരം ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു കുറ്റം ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ ഉത്തരവിടുന്നത് ഉചിതമല്ല. എന്നിരുന്നാലും, തടവ് ശിക്ഷ വിധിക്കുമ്പോൾ, കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള

ഒത്തുതീർപ്പ് എന്ന വസ്തുത തീർച്ചയായും കോടതിക്ക് പരിഗണിക്കാവുന്ന ഒരു പ്രസക്തമായ സാഹചര്യമാണ് എന്ന അപ്പീൽവാദികളുടെ അഭിഭാഷകന്റെ പരിമിതമായ വാദം പരിഗണന അർഹിക്കുന്നു.

15. ഈ കേസിൽ, സംഭവം നടന്നിട്ട് പതിനഞ്ച് വർഷത്തിലധികമായി. കക്ഷികൾ ഒരേ ഗ്രാമത്തിലാണ് താമസിക്കുന്നത്, അവർ ബന്ധുക്കൾ കൂടിയാണ്. കുറ്റം ചെയ്യുമ്പോൾ അപ്പീലുകാരന് ഏകദേശം 20 വയസ്സായിരുന്നു പ്രായം. ഇത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ കുറ്റമായിരുന്നു. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട ശേഷം, ഹർജിക്കാരനെ കസ്റ്റഡിയിലെടുത്തിരുന്നു. ഹൈക്കോടതിയിൽ അപ്പീൽ നിലനിൽക്കെ, അദ്ദേഹത്തിന് ജാമ്യം അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ ഹൈക്കോടതിയുടെ വിധിക്കുശേഷം, അദ്ദേഹം വീണ്ടും കീഴടങ്ങുകയും നിലവിൽ ജയിലിൽ കഴിയുകയുമാണ്. അദ്ദേഹം ജാമ്യത്തിനായി അപേക്ഷിച്ചെങ്കിലും, ആ ആവശ്യം അനുവദിക്കപ്പെടാതെ ജാമ്യം ലഭിച്ചില്ല. ഈ വസ്തുതകളുടെയും സാഹചര്യങ്ങളുടെയും ആകെത്തുക പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീലുകാരന് (ഒന്നാം പ്രതി) വിധിച്ച തടവ് ശിക്ഷ ഇതിനോടകം അനുഭവിച്ച കാലയളവായി കുറയ്ക്കുന്നത് നീതിയുടെ ലക്ഷ്യം നിറവേറ്റുമെന്ന് ഈ കോടതി കരുതുന്നു.

(ഊന്നൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു)

12. ***റാം ലാൽ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് ജെ &കെ , [(1999) 2 SCC 213], ബങ്കാട് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര , [(2005) 1 SCC 343], മോഹർ സിംഗ് v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് രാജസ്ഥാൻ [(2015) 11 SCC 226], നന്ദ ഗോപാലൻ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് കേരള [(2015) 11 SCC 137], ശങ്കർ v. സ്റ്റേറ്റ് ഓഫ് മഹാരാഷ്ട്ര , [(2019) 5 SCC 166]*** എന്നിവയുൾപ്പെടെയുള്ള പിന്നീടുള്ള

വിധികൾ, ഗുരുതരമായതും ഒത്തുതീർപ്പാക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ കുറ്റകൃത്യങ്ങളിൽപ്പോലും ശിക്ഷ കുറയ്ക്കുന്നതിനായി കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് ഈ കോടതി കണക്കിലെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

13. നിയമത്തിന്റെ ഈ നിലപാടും, തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങളിൽ നിന്ന് ഉടലെടുത്ത പ്രത്യേക സാഹചര്യങ്ങളും കണക്കിലെടുക്കുമ്പോൾ, കോടതി ഒരു അനുഭാവപൂർണ്ണമായ സമീപനം സ്വീകരിക്കാനും അപ്പീൽവാദികൾക്ക് വിധിച്ച ശിക്ഷയുടെ അളവ് പുനഃപരിശോധിക്കാനും ഉചിതമായ കേസായി ഇതിനെ കരുതുന്നു. കോടതി ഇത് പറയുന്നത് എന്തെന്നാൽ: *ഒന്നാമതായി*, തർക്കത്തിലുള്ള കക്ഷികൾ പരസ്പരം വിദ്വേഷം മറന്നു. കാലത്തിന്റെ ഒഴുക്കും പ്രായം കൊണ്ടുവന്ന പക്വതയും കാരണം ക്ഷമാപണം സ്വമേധയാ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്ന് ഇരയുടെ പ്രത്യേക സത്യവാങ്മൂലം വിശ്വാസ്യത നൽകുന്നു. ഒത്തുതീർപ്പ് ഏതെങ്കിലും നിർബന്ധത്തിന്റെയോ പ്രലോഭനത്തിന്റെയോ ഫലമായി സംഭവിച്ചതല്ല. നിലവിൽ കക്ഷികൾ സൗഹൃദത്തിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നതും, അവർ ഒരേ സമൂഹത്തിൽ തന്നെയാണ് താമസിക്കുന്നത് എന്നതും പരിഗണിച്ച്, ഇത് ശിക്ഷ കുറയ്ക്കാൻ ഉചിതമായ ഒരു കേസാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു.

14. *രണ്ടാമതായി*, സംഭവം നടന്ന സമയത്ത്, ഇര ഒരു കോളേജ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു, രണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾക്കും 20–22 വയസ്സിൽ കൂടുതൽ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരു സ്പോർട്സ് മത്സരത്തിനിടെ ഉണ്ടായ വാക്കുതർക്കത്തെ തുടർന്നാണ് ആക്രമണം നടന്നത്, കക്ഷികൾക്കിടയിൽ മുൻവൈരാഗ്യമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കക്ഷികൾ പക്വത പ്രാപിക്കുകയും സ്വഭാവം നന്നാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കാം എന്ന് ഇത് പ്രതീക്ഷ നൽകുന്നു. തീർച്ചയായും, ഈ കേസിൽ, സംഭവം നടന്നിട്ട് പതിനഞ്ച് വർഷങ്ങൾ പിന്നിട്ടു. അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ഇന്ന് മുപ്പത് വയസ്സിന്റെ മധ്യത്തിലായി, ഇതേ കുറ്റം വീണ്ടും ചെയ്യാൻ സാധ്യത തീരെയില്ല.

15. *മൂന്നാമതായി*, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് മറ്റ് ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലങ്ങളോ മുൻ വൈരാഗ്യമോ ഇല്ല, ഇന്ന് അവർ വിവാഹിതരും കുട്ടികളുള്ളവരുമാണ്. അവർ അവരുടെ കുടുംബങ്ങളുടെ ഏക ആശ്രയമാണ്, അവർക്ക് ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട പ്രധാനപ്പെട്ട സാമൂഹിക ബാധ്യതകളുണ്ട്. ഇത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ, അവരെ തുടർന്നും ജയിലിൽ അടയ്ക്കുന്നത് സമൂഹത്തിന്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് ഉപകരിച്ചെന്ന് വരില്ല.

16. *അവസാനമായി*, രണ്ട് അപ്പീൽവാദികൾക്കും അവരുടെ ശിക്ഷയുടെ ഗണ്യമായ ഒരു ഭാഗം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മുരളി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിക്ഷയുടെ പകുതിയിലധികം കാലം അനുഭവിച്ചു, രാജവേലു ഒരു വർഷവും എട്ട് മാസത്തിലധികമായി ജയിലിലാണ്.

17. കക്ഷികൾ തമ്മിലുള്ള ഒത്തുതീർപ്പ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ഈ പ്രത്യേക ഘടകങ്ങളെല്ലാം പരിഗണിച്ച്, അപ്പീൽവാദികൾക്ക് ചുമത്തിയ ശിക്ഷയുടെ അളവ് കുറയ്ക്കുന്നത് ഉചിതമാണെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. അതിനാൽ, അപ്പീലുകൾ ഭാഗികമായി അനുവദിക്കുകയും, രണ്ട് അപ്പീൽവാദികളുടെയും ശിക്ഷാ കാലാവധി അവർ ഇതിനകം അനുഭവിച്ച കാലയളവായി കുറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തൽഫലമായി, അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നു, അവരുടെ ജാമ്യബോണ്ടുകൾ (എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ) റദ്ദാക്കുന്നു. തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ അതിനനുസരിച്ച് തീർപ്പാക്കി.

ദേവിക ഗുജ്റാൾ അപ്പീലുകൾ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു.